

10 stycznia 1933 r.

D06m 17/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17200.

Kl. 8 a 27.

The Anode Rubber Co., Ltd.
(St. Peter's Port, Wielka Brytania).

Tkanina gumowana z materiału włóknistego.

Zgłoszono 9 czerwca 1931 r.

Udzielono 15 października 1932 r.

Pierwszeństwo: 4 listopada 1930 r. (Węgry).

U znanych gumowanych tkanin włóknistych kauczuk wypełnia całkowicie oczka tkaniny i czyni ją przez to zupełnie nieprzemakalną. W przeciwieństwie do tego wynalazek dotyczy materiału włóknistego, którego oczka są przeszło dwa razy większe od grubości powłoki kauczukowej, wskutek czego kauczuk nie może ich wypełnić i w oczkach pozostaje otwór. Dzięki temu otrzymuje się tkaninę sitową, która nie tylko jest nadzwyczaj odporna na działania mechaniczne i chemiczne, lecz ponadto wykazuje w przeciwieństwie do znanych tkanin drucianych, zaopatrzonych w powłokę kauczukową, większą giętkość, która umożliwia użycie tego rodzaju tkanin jako ruchomych

sit nawet wówczas, gdy tkanina poddana jest napięciom zginającym w zmiennych kierunkach. W tych warunkach druty połamalyby się już po krótkim użyciu, a wolne ich końce po przebicu powłoki kauczukowej mogłyby uszkodzić poddany obróbce materiał.

Do powleczenia tkaniny można użyć koloïdów, rozpuszczalnych w rozpuszczalnikach organicznych, lub zawieszonego w wodzie naturalnego lub sztucznego kauczuku, gutaperki, balaty i innych materiałów podobnych do kauczuku, a zwłaszcza mniej lub więcej stężonego mleka kauczukowego, które to materiały mogą już uprzednio otrzypać jakies dodatki, np. pewne suroga-

ty, aktywne lub nieaktywne materiały wypełniające, środki wulkanizujące i przyspieszające wulkanizację, barwniki i t. p.

W razie użycia koloidów rozpuszczalnych w rozpuszczalnikach organicznych koniecznym jest przeważnie wielokrotne zanurzanie tkaniny, natomiast w zawiesinach wodnych można dzięki zastosowaniu środków ścinających (koagulujących) ograniczyć ilość zanurzeń dla grubych osadów do bardzo niewielu, a nawet tylko jednego. W tym celu można np. napoić tkaninę przed zanurzeniem do zawiesiny kauczuku roztworem ścinającym np. chlorku wapnia. Sposób ten ma jednak tę wadę, że kauczuk nie wnika tak głęboko w tkaninę. Z tego powodu bardziej celowym jest wytworzenie cienkiej warstwy spodniej z kauczuku np. przez zanurzenie do roztworu kauczuku w jakimś rozpuszczalniku organicznym lub do mleka kauczukowego i spowodowanie dostatecznego wyschnięcia powłoki kauczukowej przez wessanie jakiegoś płynu ścinającego w taki sposób, aby płyn, wnikać w kauczuk, stanowił dla niego środek wywołujący pęcznienie. Do tego celu nadaje się np. roztwór kwasu octowego w benzenie. Po oddziaływaniu tą ścinającą cieczą na powłokę kauczukową, a także po wyparowaniu rozpuszczalnika zanurza się tkaninę do wodnej zawiesiny kauczukowej, skutkiem czego osadzi się zależnie od długości trwania zanurzenia więcej lub mniej gruba warstwa kauczuku.

Celem uwolnienia otworów oczek od za-

mykającej je ciekłej błonki płóce się wyjętą z kąpieli tkaninę wodą lub wystawia ją na działanie strumienia powietrza, który zdmuchuje nadmiar cieczy.

Zależnie od rodzaju użytej mieszaniny kauczukowej można otrzymać w znany składnik sposób miększą lub twardszą powłokę, która poza tem jeszcze daje się także przystosować do danego celu co do pozostałych własności swoich, jak np. co do chemicznej odporności, odporności przeciw zużyciu i t. d.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Tkanina gumowana z materiału włóknistego, znamienna tem, że włókna osnowy i wątku, tworzące oczka tkaniny, odkryte są jedną wspólną osłoną z kauczuku, przyczem oczka tkaniny są przeszło dwa razy większe od grubości powłoki kauczukowej, wskutek czego w oczkach pozostaje wolny otwór.

2. Sposób wytwarzania tkaniny włóknistej według zastrz. 1, znamienny tem, że z tkaniny powleczonej przez zanurzenie kauczukiem, a będącej jeszcze w stanie ciekłym, usuwa się błonę, zamykającą oczka, zapomocą nadmuchiwania jej prądem powietrznym lub zapomocą płókania wodą.

The Anode Rubber Co., Ltd.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.